

РЕШЕНИЕ

№ 863

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7702** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Л. Д. В., ЕГН: [ЕГН], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 чрез адв. Т. срещу Ревизионен акт/Р А/№Р-22221019007490-091-001/01.09.2020 г.. издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията и А. Х. С. - ръководител на ревизията, в частта, която не е отменена с Решение № 1076/07.07.2022 г. на директора "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" ("ОДОП") С. при ЦУ на НАП, с който на основание чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК, е вменена отговорност на жалбоподателя за задължения на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД за данъчни периоди и видове задължения, както следва: за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 01.09.2017 г. до 30.11.2017 г.; данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчен период м. 03.2017 г.; вноски за универсален пенсионен фонд /УПФ/ за осигурители за периодите от 01.08.2017 г. до 31.10.2017 г.; фонд държавно обществено осигуряване /ДОО/ - за осигурители за периодите от 01.08.2017 г. до 30.11.2017 г.; вноски за здравно осигуряване /ЗО/ за периодите 01.08.2017 г. до 31.09.2017 г. и задължения за корпоративен данък.

В сезиращата съда жалба се оспорват определените с РА данъчни задължения, в частта, в която не е отменен с решението на решаващият орган. Излагат се аргументи досежно незаконосъобразност на акта, като издаден при особено съществени нарушения на административно-производствените правила и принципи на данъчния

процес. Жалбоподателят счита, че фактическите констатации и правни изводи са в противоречие със събраните и представени в хода на ревизионното производство доказателства. По същество счита, че не са доказани всички елементи от фактическия състав като основание за реализиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК. Твърди, че не е налице укриване на факти и обстоятелства, които по закон е следвало да обяви пред приходната администрация, а единствено непогасяване на задълженията на дружеството в полза на републиканския бюджет. Твърди, че парите които е изтеглил от сметки на дружеството и установената касова наличност като суми са използвани за разплащане към доставчици на дружеството в брой и работни заплати за служителите. В тази връзка се позовава на дадени от него обяснения и посочва, че косвено доказателство за това е липсата на заведени дела от контрагенти на дружеството, както и липсата на подадени искове за обявяване на дружеството в несъстоятелност. Жалбоподателят счита, че липсват доказателства да се е облагодетелствал, да е „източвал“ дружеството и не е увеличил имотното си състояние. Сочи се също, че липсват доказателства дългът на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД да е трудно събираем, като не е ясно какви действия по събирането на този дълг били предприети. В заключение е отправено искане за отмяна на РА в обжалваната му част.

В проведените съдебни заседания процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за отмяна на РА в обжалваната част, като претендира присъждане на направените разноски в размер на платената държавна такса.

Ответникът, директорът на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител моли за отхвърляне на жалбата по мотиви изложени в решението на директора на дирекция ОДОП С.. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №-22221019007490-020- 001/22.11.2019г., връчена на 25.11.2019 г., е възложено извършването на ревизия за установяване отговорност по чл. 19 от ДОПК на Л. Д. В. в качеството му на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД за задължения на същото дружество: корпоративен данък за 2016г. и 2018г. данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 01.09.2017 г. до 30.11.2017 г. данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчен период м. 03.2017 г., вноски за универсален пенсионен фонд /УПФ/ за осигурители за периодите от 01.08.2017г. до г., фонд държавно обществено осигуряване /ДОО/ - за осигурители за периодите от 01.08.2017 г. до 31.11.2017 г. и вноски за здравно осигуряване /30/ за периодите 01.08.2017 г. до 30.09.2017 г. Първоначалната заповед е изменена със Заповеди №Р-22221019007490-020- 002/22.01.2020 г. №Р-22221019007490-020-003/18.02.2020 г.,

като срокът е удължен до 24.07.2020г., въз основа заповед за удължаване на срока № Р-22221019007490-ЗИД-00/10.04.2020г. на изпълнителния директор на НАП по мотивирано предложение на териториалния директор изх. № Р-22221019007490-Д-49-001/08.04.2020г. и издадена Заповед № и №Р-22221019007490-020- 004/10.04.2020 г. на органа възложил ревизията.

Посочените заповеди са издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112. ал. 2. т. 1 от ДОПК и чл. 119. ал. 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ Р-22221019007490-092-001/06.07.2020 г., връчен по електронен път на 10.08.2020 срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 1 17, ал. 5 от ЗДДС.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221019007490-091- 001/01.09.2020г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията, и А. Х. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК по електронен път на 15.09.2020 г.

Задълженията за ДДС и корпоративен данък за 2016г., в неотменената с решението на директора на дирекция ОДОП част, са установени с РА №Р- 22221417003564-091-001 от 05.06.2018 г., поправен с РАПРА №П-22221418118571-003- 001/03.07.2018 г., издаден в резултат на извършена ревизия на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ЕООД за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2016 г.-31.12.2016 г. и за ДДС за периодите от 07.02.2017 г. до 31.05.2017г. Задълженията за ДДФЛ; ДОО; 30 и УПФ произтичат от декларирани от дружеството данъци и вноски в подадените декларации обр. 6. Констатирано е, че както установените с РА, в частта в която не е отменен с решението на директора на дирекция ОДОП С., така и декларираните задължения не са внесени в бюджета.

С цел установяване на факти и обстоятелства, относими към ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в ревизионния доклад /от стр. 7 до 10/, в това число за разкриване на банкова тайна, събиране на данни за

движението по банковите сметки на жалбоподателя. както и направените вноски и извършените плащания и съответно тегления от банковите сметки на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД документирана с изготвен протокол.

В хода на ревизията са установени лицата, които са подавали документи на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД /в т. ч. СД по ЗДДС. ГДД по чл. 92 от ЗКПО, декларации обр. 1 и обр. 6/. Констатирано е, че справките-декларации по ЗДДС и дневниците за покупки и продажби, декларациите обр. 1 и обр. 6 и годишна декларация по чл. 92 от ЗКПО са подавани с КЕП на А. П. В.. Освен това са събрани от досието на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД всички пълномощни.

Изпратено е писмо изх. №1399-5/31.12.2019 г. до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. за предоставяне на информация за вида на дълга на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД. Съгласно получения отговор с вх. №961-11 # 1 /29.07.2020 г. дългът е определен като трудно събираем.

С протоколи №1600920/03.12.2019 г. към ревизионната преписка са приобщени: РА №Р-22221417003564-091 -001/05.06.2018 г. и РАРПА №П-22221418118571-003-001/03.07.2018 г. в т. ч. РД за извършена ревизия на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД за установяване на задълженията за корпоративен данък за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. и за ДДС за данъчни периоди от 07.02.2017 г. до 31.05.2017 г. Същият е обжалван по административен ред и е потвърден с Решение №1350/04.09.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Образувано е административно производство в АССГ по адм. дело №1350/04.09.2018 г. което не е било приключило с влязъл в сила съдебен акт към момента на издаване на оспорения в настоящото производство ревизионен акт.

Предприети са действия по налагане на запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори. включително и съдържанието на касетите, както и суми. предоставени за доверително управление и запор върху собствени дялове от капитала на описаните в РД /стр.7/ дружества.

Съгласно данните в Търговския регистър към Агенцията по вписванията, е установено, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД е вписано на 05.08.2008 г. с

управител и едноличен собственик на капитала на дружеството Л. Д. В.. По данни от информационния масив на НАП дружеството е извършвало ресторантьорска дейност в заведение - ресторант „Мотто“ в [населено място]. [улица], №18.

След анализ на събраните при ревизията доказателства относно предоставени заемни средства на „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД е установено, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД не е осчетоводило приходи от лихви по сключения договор за заем в размер на 12 100.02лв. В резултат на неправомерно отчетените разходи, „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД е намалило счетоводния си финансов резултат, респ. е намалило данъчната печалба.

По ЗДДС задълженията за м. 03.2017 г. са в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 75,12 лв., чрез отразяване в дневника за покупки на фактури, които не са декларирани от вписаните в тях доставчици, и които „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД не е представило. Поради това с РА на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД са установени задължения за корпоративен данък, поради недеklarирани приходи от лихви и за ДДС, в резултат на непризнато право на данъчен кредит.

С цел събиране на допълнително доказателства ревизиращите органи са връчили две ИПДПОЗЛ на Л. Д. В., с които изрично са изискани документи и обяснения.

Органите по приходите са приели, че жалбоподателят в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД недобросъвестно е укрил факти и обстоятелства, подлежащи на деклариране пред приходната администрация чрез подаване на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016г., в която не са декларирани приходи от лихви и чрез подаване на СД по чл. 125 и отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС за м. 03. 2017г., в които са декларирани доставки от „ДЕЛИТА ТРЕД“ ООД; „ДЖИ ЕН ТИ ТРЕЙДИНГ“ ООД и „ФЕРЕРИ ГРУП“ ЕООД без такива реално да са получени.

Въз основа на публикувани в Търговския регистър на Агенцията по вписванията: Устав на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД от 12.02.2016 г., нотариално заверено съгласие от 12.02.2016 г.. протокол от решение на едноличния собственик на капитала на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД. е констатирано, че всички приети и подписани годишни финансови отчети са подписани от Л. Д. В., в качеството му на управител и

едноличен собственик на капитала. Приходните органи са посочили, че същият е знаел за извършваната търговска и стопанска дейност на управляваното от него дружество. В подкрепа на този извод е отбелязано, че с достъп до информацията и документите за дейността на дружеството и отговаряйки за имущественото му състояние, Л. Д. В. съзнателно и недобросъвестно е укривал факти и обстоятелства, подлежащи на деклариране пред приходната администрация /посредством подаване на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. в която не са декларирани приходи от лихви.

В обобщение на изложеното, приходните органи са приели, че чрез неправомерно отчетените разходи и неотчетени приходи за лихви, задълженото лице е укрило размера на действителната печалба за 2016 г. и съответно е намален размерът на дължимия от „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД корпоративен данък за внасяне, както и е упражнило неправомерно право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици. При установените по-горе обстоятелства приходните органи са счели, че е налице причинно-следствена връзка между декларираните резултати по декларации и несъбираемостта на задълженията /елемент от фактическия състав на чл.19. ал 1 от ДОПК. Отбелязали са, че чрез описаните по-горе действия, извършени от управителя и от упълномощените от него лица /няма данни за налагани санкции/, същият е съзнавал и целял укриването на данъчни задължения чрез изграден от него механизъм за избягване на данъчно облагане /посредством недеklarиране на данъчни задължения. Посочено е също така, че укриването на гореизложените факти и обстоятелства е довело до невъзможността дължимият данък да бъде установен своевременно и събран от данъчната администрация. Вследствие на установеното компетентните органи по приходите са приели, че е реализиран фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

Отделно от горното, в хода на ревизията органите по приходите са установили, че е налице и хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Констатирани са факти, които дават основание да се приеме, че управителят е отклонявал парични средства на дружеството, което е довело до намаляване на имуществото на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД със сума в размер на 467 000.00 лв. и поради тази причина не са изплатени задълженията за данъци и осигуровки на предприятието към бюджета.

В тази връзка ревизиращите органи посочили, че за периода от 01.01.2016 г. до

31.12.2018г. от Л. Д. В. са изтеглени суми в общ размер 47 529 лв. от банковите сметки на дружеството в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД. „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД. Конкретните размери и периоди на теглене са изложени в РД /стр.37/. От жалбоподателя е изискано, но не е представено обяснение за какво са изразходвани периодично теглените парични средства от сметките на дружеството. Не са представени хронологии на счетоводни сметки, разходни касови ордери и други доказателства за ползване на средствата.

Същевременно ревизиращите органи са извършили преценка на приложените от извършената ревизия на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД документи. Констатирани са, че по данни на оборотните ведомости дружеството е имало налични пари в касата през 2017 г., като към 31.05.2017 г. те са в размер на 313 519,71 лв., към 30.09.2017 г. наличните парични средства са в размер на 568 605.98 лв. Констатирано е, че предвид тегленията от лицето към 31.12.2017 г. е формирана касова наличност в размер на 467 000 лв. От лицето са изискани документи и информация за местонахождението на касовата наличност, но такива не са представени.

Отделно е установено, че по данни в Търговския регистър на Агенция по вписванията за 2018 г. е публикувана декларация по чл. 38. ал. 9, т. 2 от Закона за счетоводството /ЗСч/, съгласно която Л. Д. В., в качеството му на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД е декларирал, че през 2017г. дружеството не е извършвало дейност по смисъла на параграф 1, т. 30 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗСч. Формиран е извод, че е извършено отклоняване на средства от касата на дружеството, довело до намаление на имуществото му със сумата в размер на 467 000лв., което е довело до неплащане на декларираните публични задължения за данъци и осигурителни вноски, включително установените с РА задължения за ДДС и корпоративен данък по РА, издаден на дружеството.

Освен горното е установено, че от банковата сметка на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ЕООД в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД има изплатени суми на Л. В. с основание „прехвърляне на средства“ в размер на 3 000,00 лв. за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. От лицето не са представени документи и обяснения за основанието, на което е извършен цитираният превод от банковата сметка на дружеството, изискани с ИПДПОЗЛ №Р-22221019007490-40-003/08.07.2020 г.

Липсата на документална обосновааност на разходването на парични средства от банковата сметка на дружеството и липсата на доказателства преводът да е свързан с обичайната дейност на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД. е дало основание сумата да бъде квалифицирана от ревизиращия екип като отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно, вследствие на което е прието, че имуществото на дружеството е намаляло със сумата в размер на 3 000,00 лв. и не са платени процесните задължения за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г.

С издадения РА е прието, че Л. В., в качеството му на управител на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД. е действал недобросъвестно като е извършил разпореждане с парични средства на дружеството, което е довело до намаляване на паричните средства на предприятието и несъбираемост на публичните вземания, като е знаел или няма как да не е знаел за задълженията на последното към бюджета за данъци и задължителни осигурителни вноски, съгласно декларираните обстоятелства за този период.

В обобщение на гореизложеното по отношение на установените задължения с РА предмет на оспорване в настоящото производство, ревизиращите органи са приело, че имуществото на дружеството е намаляло със сума в размер на 467 000.00 лв. от скрито разпределение на печалбата /отклоняване на средства от касовата наличност на дружеството/и сума в размер на 3 000.00 лв. в резултат на отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно /превод към Л. В./ и по тази причина не са платени задълженията на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД за КД; ДДС; ДЦФЛ, вноски за ДОО. 30 и УПФ. Прието е, че е налице скрито разпределение на печалба и е изпълнен и фактическият състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх. № 94-Л-180/ 23.09.2020 г. по описа на ТД на НАП-С.. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК. срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. за срок до 28.02.2021 г. На основание чл. 34, ат. 3 във вр. с чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК производството по жалбата е спряно със Заповед №РД-04-3/26.02.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С. до

приключване на производството по оспорване на РAN№P-22221417003564-091-001 от 05.06.2018г., издаден на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД с влязъл в сила съдебен акт. Във връзка с постановено Решение №2913/29.03.2022 г. по адм. д. №6884/2021 г. на ВАС, Осмо отделение и основание чл. 35 от ДОПК административното производство по оспорване на РА е възобновено със Заповед №РД- 05-17/06.07.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Въз основа на това в срокът за постановяване на решение по реда на чл. 155. ал. 1 от ДОПК е издадено Решение № 1076/07.07.2022г. на директора на дирекция ОДОП С..

С посоченото решение директора на дирекция ОДОП С. е счел, че не са налице предвидените в чл. 19 от ДОПК предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателя за неплатени задължения на дружеството за корпоративен данък за 2016 г. в размер на 68 925,00 лв. главница и лихви в размер на 8 546,98 лв., или общо в размер на 77 471,98 лв., доколкото с влязлото в сила решение на АССГ е прието, че „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД не е сключвало фиктивни договори, съответно не е плащало неоснователно неустойки по тях, с цел неправомерно намаляване на финансовия резултат. В останалата част РА е потвърден, като е прието, че за жалбоподателя са налице обстоятелствата по чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Във връзка с влязлото в сила съдебно решение, в хода на административното оспорване на РА, издаден на жалбоподателя е изготвена справка за задълженията на дружеството към 30.05.2022 г. Установено е, че задълженията за корпоративен данък за 2016 г. след осчетоводяване на влязлото в сила решение на АССГ, установени с РА №P-22221417003564-091-001/05.06.2018 г., са главница в размер на 1 210,00 лв. и лихви в размер на 474,63 лв., или общо в размер на 1 684,63 лв. Задълженията за ДДС за данъчен период м. 03.2017 г., установени със същия ревизионен акт са в размер на 312,35лв. главница, начислени са и лихви за просрочие. Тези задължения, както и дължимите лихви за просрочие не са платени. Не са платени и задълженията за ДДФЛ и ЗОВ, установени въз основа на декларации обр. 6, за които е ангажирана отговорността на

жалбоподателя по реда на чл. 19 от ДОПК. Установява се, че няма промяна в категоризацията на задълженията на дружеството като трудносъбираеми.

Предвид изложените в жалбата мотиви и съгласно нормата на чл. 156, ал. 1 от ДОПК, съдът приема, че предмет на обжалване е РА в частта, в която на основание чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК, е вменена отговорност на жалбоподателя за задължения на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД за данъчни периоди и видове задължения, както следва: универсален пенсионен фонд за осигурители в размер на 815,39 лв. и лихви в размер на 252,12 лв. за периодите м.08.2017г.. м. 09.2017 г. и м.10. 2017 г.; държавно обществено осигуряване в размер на 3 049,40 лв. и лихви в размер на 942,90 лв.; данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в размер на 1 864,00 лв. и лихви в размер на 552,24лв.; вноски за здравно осигуряване в размер на 1 364.25 лв. и лихви в размер на 422,24 лв. за периодите м. 08.2017 г., м. 09.2017 г.; отговорност за данък върху добавената стойност в размер на 312,35 лв. и лихви в размер на 107,24 лв. за м. 03.2017 г. и задължения за корпоративен данък и лихви в размер общо на 1 684,63 лв. за 2016г., установени с издадения на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД РА, в частта в която не е отменен с влязло в сила решение на АССГ досежно неначислени от дружеството пазарни лихви в размер на 12 000,02 лв. по договори за заем на свързани лица сключени с „ПИ ЕЛ СИ МАРКЕТИНГ ФЕЙШЪН“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с ал. 5 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че

ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, съгласно приложената Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С., в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК. със ЗВР №-22221019007490-020-001/22.11.2019г., връчена на 25.11.2019 г., изменена със ЗИЗВР/ Заповеди №Р-22221019007490-020- 002/22.01.2020 г. №Р-22221019007490-020-003/18.02.2020 г. и при спазване на разпоредбата на чл. 114, ал.3 ДОПК за удължаване срока на ревизията, съобразно издадената заповед за удължаване на срока № Р-22221019007490-ЗИД-00/10.04.2020г. на изпълнителния директор на НАП по мотивирано предложение на териториалния директор изх. № Р-22221019007490-Д-49-001/08.04.2020г. и издадена Заповед № и №Р-22221019007490-020- 004/10.04.2020 г. на органа възложил ревизията.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Представените писмени и веществени доказателства, удостоверяват наличието на квалифициран електронен подпис на издателите на акта. В тази връзка настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

С разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лица, управляващи задължени за данъци /осигурителни вноски субекти – задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Съгласно чл. 19, ал. 2 ДОПК управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато

недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, или 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

В ревизионния акт и потвърждаващото го решение е прието, че се касае за скрито разпределение на печалбата, тъй жалбоподателят се е разпоредил с налични средства на дружеството, като в периода от 01.02.2016г. до 01.02.2018г., е изтеглил лично в брой от банковите сметки на дружеството сума в размер на 47 529 лв. и в същия период, а именно на 21.03.2017г. е извършил превод по личната си сметка в размер на 3 000лв. Посочено е, че липсват данни и не са представени доказателства така изтеглените от жалбоподателя суми и съответната разполагаема касова наличност да са свързани с осъществяваната от юридическото лице дейност. В тази връзка е прието, че за сумата в размер на 467 000,00 лв. /касовата наличност, за чиято фактическа наличност и разходване за дейността на дружеството няма доказателства/ и за сумата от 3 000.00 лв. преведена по банковата сметка на жалбоподателя са налице предпоставките по чл.19, ал. 2 от ДОПК. Налице е причинно-следствена връзка между - от една страна - недобросъвестното теглене на парични средства от имуществото на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД, изразходване на касовата наличност, както и извършени банкови преводи без основание, и от друга страна - несъбираемостта на задълженията на дружеството. Този извод съдът намира за правилен и обоснован, по следните изложени по -долу съображения:

Субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК е лице, намиращо се в определена правна връзка със задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2

ДОПК. В приложимата по време редакция на ДОПК / ДВ бр. 92 от 2017 г./ възможни субекти на отговорността са управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2. Основание за отговорността е недобросъвестното извършване на действия, водещи до намаляване на имуществото на задълженото лице, което е причина да останат непогасени задължения за данъци и/или за ЗОВ. Отговорността е за непогасените публични задължения и е до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото /срвн. ал. 2 и ал. 4 на чл. 19 ДОПК/.

Между страните не е спорно, че Л. В. е материалноправно легитимиран като субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК за публични задължения на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД, възникнали в период, в който същият е имал качеството на негов управител. Дружеството е задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, тъй като е носител на задължението за внасяне на корпоративен данък и данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения и задължителните осигурителни вноски за осигурителите.

Установено е, че юридическото лице има несъбрани задължения за данъци и осигурителни вноски, които са предмет на изпълнително дело №[ЕИК]/2016г.; категоризацията на дълга е трудносъбираем, съгласно приложена справка за проучено имуществено състояние, от която е видно, че дружеството не разполага с активи, дългосрочни, краткосрочни инвестиции, включително дялово участие в други търговски дружества, не са установени данни за наличие на вземания от трети лица. Видно от приложена по делото справка за задълженията на дружеството-длъжник, плащанията, по които подлежат на разпределение от публичен изпълнител, актуална към 30.05.2022г., както и становище на директор на дирекция „Събиране за „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД са налице възникнали и непогасени задължения общо в размер на 111 085 лв., след осчетоводяване на Решение № 2913 от 29.03.2022г. на ВАС /лист 159 и сл. от делото/. От така приложената справка се установява също, че тези задължения са определени по основание и размер по реда на чл. 105 ДОПК с подаване на декларации обр. № 6 и с издаването на РА на

дружеството за периода от 16.07.2016г. до 31.12.2018г., като същите включват и задълженията на дружеството вменени в отговорност на жалбоподателя за ревизирания период, установени с обжалвания в настоящото производство РА.

Спорни са останалите кумулативно изискуеми елементи от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК, а именно: отчуждил ли е ревизираният имуществен на главния длъжник посредством извършени плащания в натура или в пари от неговото имущество, представляващо скрито разпределение на печалбата или дивидент; действал ли е ревизираният недобросъвестно и вследствие на отчуждаването намаляло ли е имуществото на дружеството така, че то да не е в състояние да заплати публичните си задължения.

В този аспект ревизиращият орган правилно е съобразил, че от представените от дружеството оборотни ведомости се установява, че неговите разполагаеми парични средства към 30.09.2017 г. са в размер на 568 605,98 лв. Констатирани са, че предвид тегленията от лицето към 31.12.2017г. е формирана касова наличност в размер на 467 000 лв., като не е представена търговска и счетоводна документация, нито първични счетоводни документи, от което да е видно как, кога са изразходвани тези средства и за какви цели.

Съгласно § 1, т. 5, б. "а" ДР ЗКПО "скрито разпределение на печалбата" са сумите, несвързани с осъществяваната от лицето дейност, начислени, изплатени или разпределени под каквото и да е форма в полза на акционери, съдружници или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, б. "а" и "б". Действително, в съдебната практика се посочва, че само поради факта, че осчетоводената сума не е налична в касата на дружеството, не може да се приеме, че с нея е извършено скрито разпределение на печалбата от страна на неговия управител и в тази връзка недоказано остава твърдението на ревизиращия орган, че с наличността в касата на дружеството в размер на 467 000 е извършено разпределение под каквото и да е форма в полза на жалбоподателя. В случая обаче, по делото са налице други преки доказателства, установяващи извършено от жалбоподателя очуждаване на имуществото на главния длъжник или с други думи извършени

от жалбоподателя разпореждания под формата на плащания в негова полза чрез изтегляне от сметките на дружеството на парични средства в брой общо в размер на 47 529 лв. и чрез извършен превод от тези сметки по негова лична банкова сметка в размер на 3 000лв. Следователно по делото са налице доказателства, че парична сума в размера на процесните две е постъпвала в патримониума на ревизираното физическо лице. Същевременно по делото не е установено да са разходвани тези парични суми за дейността на дружеството и въобще да са предоставени на някой различен от извършилия тегленето, като дадените в тази връзка обяснения от последния, че сумите са разходвани за заплати и погасяване задължения към доставчици имат формата на твърдения, които не са подкрепени с каквито и да било доказателства.

Вследствие на представляващите скрито разпределение на печалбата действия е намаляло имуществото на главния длъжник със стойността на извършените плащания. Скритото разпределение е от изброените в чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК възможни действия на имуществено разпореждане. Липсват доказателства и не се установява друга причина за непогасяването на публичните задължения, с оглед на което е налице връзка на пряка причинност на процесното релевантно действие на разпореждане с непогасяването на публичните задължения. Доколкото само от волята на привлеченото към отговорност лице е зависело да вземе решение за тяхното погасяване с наличното и достатъчно имущество на дружеството, то у ревизирания по хипотеза е съществувало познание за наличието на вече изискуеми публични задължения към моментите на извършване на намаляващите имуществото на главния длъжник действия, както и за разполагаемостта на имуществото и за естеството на извършваните действия. Всичко това, наред с продължителния период на неизпълнение на периодично възникващите публични задължения, видно от приложената по делото справка /лист 160 и сл./ и то при налично имущество за пълното им погасяване, изключва добросъвестността на ревизирания. Решението на управителя е да не погаси изискуемите публични задължения, а вместо това да извърши правно укорими действия, представляващи скрито разпределение

на печалбата.

Гореизложеното обосновава крайния извод, че са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК за ангажиране на отговорността на ревизирания, в качеството му на управител на задълженото лице, с оглед на което оспореният РА е законосъобразен както в частта на установената с него главница, така и относно начислените лихви общо в размер на 11 366,76 лв., в която не е отменен с решението на директора на дирекция ОДОП С.. Спрямо задължението за лихви следва да бъде съобразено Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021 по тълкувателно дело № 7/2019 г. по описа на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд, според което отговорността на третото задължено лице включва установеното задължение за лихви на главния длъжник. Лихвите са дължими и попадат в обхвата на солидарната отговорност по чл. 19 ДОПК.

Предвид изложеното жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото и предвид своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение същото като основателно следва да бъде уважено и да бъде осъден жалбоподателя да заплати на ответника сумата 1 144 лева, юрисконсултско възнаграждение, изчислено по реда на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160 и чл. 161 от ДОПК Административен Съд С. град, III отделение, 17-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Т. срещу Ревизионен акт/Р А/№Р-22221019007490-091-001/01.09.2020 г., в частта, която не е отменена с Решение № 1076/07.07.2022 г. на директора "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" ("ОДОП") С. при ЦУ на НАП, с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Л. В. е установена отговорност за

задължения на „ПИ ЕЛ СИ БРОКЕРС 12“ ЕООД за данъчни периоди и видове задължения, както следва: универсален пенсионен фонд за осигурители в размер на 815,39 лв. и лихви в размер на 252,12 лв. за периодите м.08.2017г.. м. 09.2017 г. и м.10. 2017 г.; държавно обществено осигуряване в размер на 3 049,40 лв. и лихви в размер на 942,90 лв.; данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в размер на 1 864,00 лв. и лихви в размер на 552,24лв.; вноски за здравно осигуряване в размер на 1 364,25 лв. и лихви в размер на 422,24 лв. за периодите м. 08.2017 г., м. 09.2017 г.; отговорност за данък върху добавената стойност в размер на 312,35 лв. и лихви в размер на 107,24 лв. за м. 03.2017 г. и задължения за корпоративен данък и лихви в размер общо на 1 684,63 лв. за 2016г.

ОСЪЖДА Л. Д. В., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП 1144 (хиляда сто четиридесет и четири) лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: